

Bankundersøgelsen har tjent sit formål, hvis den kan bruges til at overtale regeringen til en god gældsaftale med Færøerne, hvor staten bærer sin del og Den Danske Banks andel af den skade og de tab, færingerne led i 1992 og 1993.

Vi må råde bod på den dybe tillidskrise, der er mellem Danmark og Færøerne på grund af regeringens politik. Vi taler ikke om hævngrighed fra færøsk side. Vi taler kun om, at retfærdigheden må ske fyldest. Og forhåbentlig kan bankundersøgelsen også tjene til at erstatte Færøerne nogle af de milliarder af kroner, som vi kunne omveksle, hvis vi fik en aftale om gælden på den ene side og bloktilskuddet på den anden, men det er i hvert fald en længere forhandling.

Jacob Haugaard (UP):

Finansloven er blevet karakteriseret som en tynd kop te.

Jeg kunne lægge ud med at spørge, hvornår finansloven har været en stærk kop te. Den har vel aldrig kunnet karakteriseres som en stærk kop te. Det eneste, der kan bruges i billedet med en kop te, er, at te indeholder en rusgift, og at al den politiske snak om valgfrihed kun gælder folks frie valg til at beruse sig med, hvad de vil for at udholde alt det ævl, de skal høre herindefra.

At skulle lægge ører til Enhedslistens verdensbillede, hvor der ikke eksisterer landmænd, industri og kapitalisme, at skulle lægge ører til Dansk Folkepartis opfattelse af verden omkring os og dets surrealistiske etik og moral, at skulle lægge ører til en total forudsigelig opposition og lige så forudsigelige regeringspartier er min salighed en tynd kop te, og det har det altid været; men hvor vi dog snakker om det.

Bibelen starter med: »Først var ordet, og det tog bolig iblandt os.« Det skulle hermed være bevist.

Jeg har med den nye finanslov fået sat spotlight på alkoholbehandling. Jeg har fået afsat 10 mio. kr til at etablere en alkologuddannelse baseret på Minnesota-modellen. Ideen om, at alkoholikere behandler alkoholikere, har vist sig at være meget effektiv. Kronisk alkoholisme har ellers været betragtet som en uheldelig sindslidelse, så jeg håber, at resten af Folketinget vil tage dette signal til sig med kyshånd.

Set med hr. Thor Pedersens økonomiske briller kan jeg også oplyse, at alkoholproblemer

koster samfundet over 11 mia. kr., plus det at mange psykiatriske patienter er startet som misbrugere, plus de mange selvmord, der er direkte knyttet til alkoholisme. Så her er virkelig noget at vinde.

Jeg har også med denne finanslov fået 10 mio. kr. til Teaterrådet. Pengene skal sikre, at fire eksperimenterende teatre overlever dette finansår.

Vi skal beskytte dette kulturelle vækstlag, som forsyner samfundet med nye talentfulde skuespillere og instruktører, som beskæftiger sig med ny dansk dramatik, og som holder liv i danske skuespilforfattere.

Det signal, jeg gerne vil sende, er, at en dansktopsanger støtter eksperimenterende teater. Jeg har lettet skyklapperne lidt, og jeg har brudt med princippet om, at en neoliberalistisk lad falde hvad ikke kan stå-dansktopsanger ikke støtter urentabelt, højt abstraherende, eksperimenterende teater.

Se, det er det, jeg kalder format. Og hvad er prisen for at have format? En tynd kop te. Dyrere er det ikke at lette skyklapperne, mine damer og herrer.

Det er valgår, og jeg bekymres selvfølgelig over – nu lancerer jeg også selv flygtningedebatten her i finanslovdebatten, selv om den jo ikke hører til her – at flygtningedebatten er udset til at skulle være et tema. Vi kan åbenbart ikke klare os i det politiske liv uden en prügelnabe. Af allerede brugte ofre eller prügelnaber kan nævnes køer, høns, grise, kunstnere, arbejdsløse, bistandsklienter og nu flygtninge. Det er for lavt!

Drik dog en god dansk tynd kop te. Let lidt på skyklapperne. Træk i arbejdstøjet og få et bredt forlig i land. Jeg maner til kristen adfærd. Giv mig nu chancen for at kunne tænde træet juleaften i den forvisning om, at der er en reel vilje til fred.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg må erkende, at det er sidste gang, jeg kan deltage i eller overvære en finanslovdebat, og formentlig også den sidste gang, jeg kommer til at stemme for en finanslov. Så jeg synes, at jeg vil sige et par ord i den anledning.

Først en ganske kort bemærkning om debatformen. Hvis jeg tænker 20 år tilbage, så må jeg sige, at dengang var debatten morsommere. Den var vittigere. I dag synes jeg, at man er alt for seriøs og slår hinanden oven i hovedet med talstørrelser, som jo ikke har nogen reel betyd-